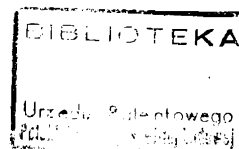

17 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

F42.6 93/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 25

Nr 2166.

Edmund Karollus
(Wiedeń, Austrija).

Kl. 78 ~~e 5.~~

Przyrząd do zabezpieczania naboju wybuchowych.

Zgłoszono 22 września 1924 r.

Udzielono 2 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 28 września 1923 r. (Austrija).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do zabezpieczania naboju wybuchowych, który jest niezawodny w wypadku, gdy nabój w kopalniach nie wybuchnie, natenczas zapomocą powyższego przyrządu można wyciągnąć z otworu bądź spłonkę, bądź nawet i cały nabój i w ten sposób uniknąć niebezpieczeństwa powtórnego wybuchu.

Przyrząd zabezpieczający składa się z korka lub czopka, nakładanego na umieszczony w otworze nabój i zaopatrzonego w otworek, w którym zamocowuje się spłonkę. Korek ten zaopatrzony jest ponadto w drut, zapomocą którego przez mocniejsze pociągnięcie można go wyciągnąć z wywierconego otworu. Ponieważ spłonka, a ewentualnie i nabój osadzony

jest w korku dość mocno, więc przez wyciąganie korka można usunąć spłonkę z naboju już umieszczonego w otworze, a nawet i sam nabój.

Po wyciągnięciu korka można ewentualnie w wywiercony otwór założyć nowy nabój i wybuch powtórzyć. Na załączonym rysunku uwidoczniło formę wykonania wynalazku.

Cyfra 1 oznacza korek lub czopek wykonany np. z drzewa, którego część dolna ma średnicę mniejszą, a to w tym celu, aby można było na nią nasadzić łuskę naboju wybuchowego i przymocować ją do korka zapomocą sznura umieszczonego w rowku 2.

Przez środek korka biegnie kanalik 4, w którym osadza się szczelnie spłonkę 5.

Do wyciągania całego urządzenia z wywierconego otworu służy pałak druczany 6, zamocowany na korku zagietem pod kątem prostym końcami 7; do pałaka tego przymocowany jest długi drut 8.

Lont lub przewody elektryczne, połączone w sposób znany ze spłonką, przeciąga się przez kanalik 4 i wyciąga się jak zwykle nazewnątrz otworu wywierconego.

W celu unieruchomienia w tem położeniu lontu lub przewodników można je okręcić około pałaka 6.

Przyrząd zabezpieczający w wypadku zastosowania go do materiałów wybuchowych bezpiecznych (jak np. do azotanu amonowego) używa się w ten sposób, iż łuskę naboju naciąga się na zwężony koniec korka i przewiązuje na rowku 2. W tym wypadku, ciągnąc za drut 8, można wraz ze spłonką wyciągnąć i cały nabój. W wypadku zaś zastosowania przyrządu do naboju wypełnionych materiałem wybuchowym czułym na tarcie, jak np. do naboju zawierających dynamit mroźony, łuski naboju nie zamocowuje się na korku, a po pociągnięciu za drut 8 wyciąga

się tylko spłonkę, podczas gdy nabój pozostaje w otworze wywierconym i można go, np. po założeniu innego naboju, zmusić do wybuchu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zabezpieczania naboju wybuchowych, znamieny tem, że składa się z korka lub czopka, do którego przymocowany jest drut do wyciągania go w razie potrzeby i który zaopatrzony jest ponadto w kanalik, służący do przeciągania przewodników lub lontu i do umocowywania w nim spłonki, wskutek czego po pociągnięciu za drut można wyciągnąć z otworu wywierconego korek wraz ze spłonką.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że koniec jego zwrócony do naboju jest zwężony i ewentualnie zaopatrzony w rowek, wskutek czego można na niego nasunąć i zamocować łuskę naboju.

Edmund Karollus.
Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

